

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Symbolen	5
Overzichtskaart	6
Toeristische tips	8
De mooiste wandelingen in de Provence	9
GPS-Tracks	10
Wandelen in de Provence	12
Informatie en adressen	14
De steden Arles, Nîmes en Avignon	16
1 3.15 uur Gorges de la Cèze	20
2 2.15 uur Bois de Ronze en Aven d'Orgnac	22
3 5.30 uur Onderste kloof van de Ardèche	24
4 1.30 uur Les Concluses	26
5 1.20 uur Vaison-la-Romaine	28
6 4.00 uur In de onderste kloof van de Toulourenc	30
7 5.30 uur Mont Ventoux, 1910 m	32
8 4.00 uur Door de wijngaarden van Violès	36
9 1.45 uur Dentelles de Montmirail	40
10 2.45 uur De Grande Montagne	42
11 2.15 uur Notre-Dame-d'Aubune	44
12 3.15 uur Combe de Curnier	46
13 3.45 uur Bos en kloven van Venasque	50
14 3.15 uur In het bos van St-Lambert	52
15 3.30 uur Gorges de la Nesque	54
16 3.00 uur Gorges du Gardon	56
17 3.00 uur St-Michel-de-Frigolet	58
18 5.00 uur Gorges de Véroncle	60
19 1.30 uur Roussillon	62
20 2.30 uur De Colorado van Rustrel	64
21 4.00 uur Gorges de Regalon	66
22 2.30 uur Het cederbos van de kleine Luberon	68
23 4.15 uur Mourre Nègre, 1125 m	70
24 2.15 uur Rond de abdij van St-Roman	72
25 1.45 uur St-Rémy en Lac Peirou	74
26 3.15 uur Het panorama van la Caume, 389 m	76
27 1.45 uur Langs het Étang de Berre	78
28 2.30 uur De meren van Bimont en Zola	80

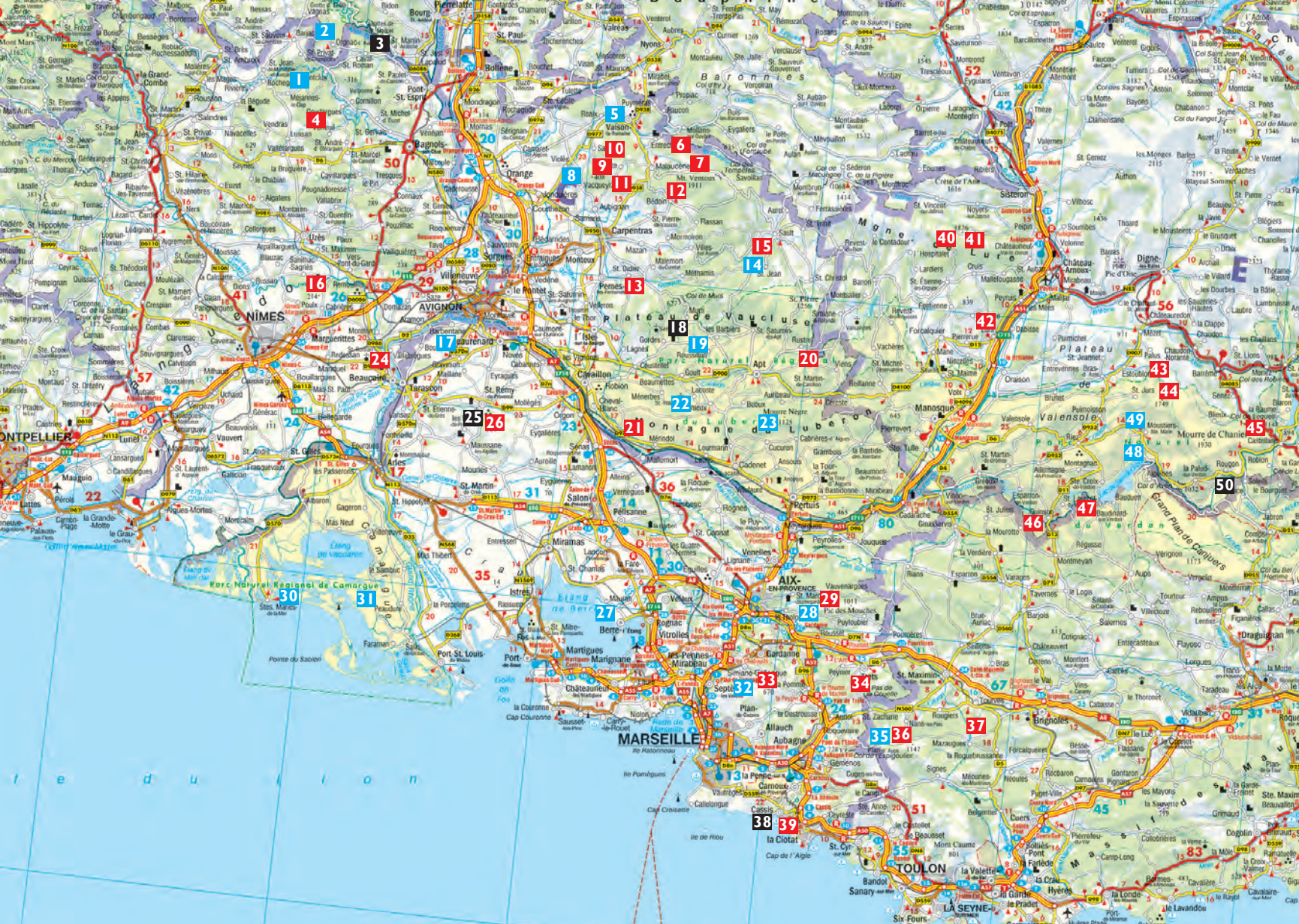
29 3.45 uur Croix de Provence, 946 m	82
30 6.00 uur Digue à la Mer en Étang de Vaccarès	84
31 3.15 uur Étang de Galabert en Étang du Fangassier	86
32 2.15 uur Pilon du Roi	88
33 2.45 uur Tête du Grand Puech, 778 m	92
34 2.30 uur Montagne de Regagnas	94
35 3.00 uur Col de Bertagne	96
36 3.30 uur St-Pilon, 994 m, en Faux Joug de l'Aigle, 1118 m	98
37 2.45 uur St-Probace en de kloof van Caramy	100
38 3.00 uur De drie Calanques van Cassis	102
39 3.30 uur Cap Canaille en Grande Tête, 394 m	106
40 3.15 uur Sommet de l'Homme, 1637 m	108
41 3.45 uur Signal de Lure, 1826 m	110
42 1.15 uur Plateau van Ganagobie	112
43 4.00 uur Gorges de Trévans	114
44 3.00 uur De bergen en het bos van Montdenier	118
45 3.30 uur Cadières de Brandis	120
46 3.30 uur Basses Gorges du Verdon	122
47 4.45 uur Lac de Ste-Croix en de benedenloop van de Verdon	126
48 3.15 uur In het Forêt de la Repentance	130
49 3.00 uur Moustiers-Ste-Marie en het Ravin du Riou	132
50 6.00 uur De grote kloof van de Verdon	136

Register 140

Franse woordenlijst voor wandelaars 142

Symbolen

	Per trein/bus bereikbaar		Bergpas, zadel
	Horecagelegenheid onderweg		Kerk, kapel, kruisbeeld
	Geschikt voor kinderen		Burcht, kasteel, ruïne
	Plaats met overnachtingsmogelijkheid		Archeologische plaats
	Overnachtingsmogelijkheid		Uitzichttoren
	Officiële parkeerplaats		Windmolen
	Top		Camping
			Uitzichtpunt

Toeristische tips

Zwaarte

Veel wandelingen verlopen over gemarkeerde wegen en paden. De markeringen, de bewegwijzering en de toestand van de paden zijn echter niet zo voorbeeldig als in bijvoorbeeld het Duitstalige Alpengebied. Een goed oriëntatievermogen en een kaart zijn daarom vaak vereist. Ook verlangen enkele wandelingen een redelijke conditie, een vaste tred en geen hoogtevrees. Ook nemen de moeilijkheden toe na perioden met slecht weer; sommige wandelingen zijn dan zelfs onmogelijk. Om de zwaarte van een wandeling beter te kunnen inschatten, worden de nummers van de wandelingen aangegeven in kleuren, die de volgende betekenis hebben:

Gemakkelijk Deze paden zijn doorgaans goed gemarkeerd, voldoende breed, slechts matig steil en daardoor ook bij slecht weer relatief veilig te bewandelen. Ze zijn daardoor ook geschikt voor oudere personen en kinderen.

Tamelijk moeilijk Deze paden zijn in de regel nog goed gemarkeerd, maar vaak smal en kunnen over korte passages tamelijk geëxposeerd zijn. Ze moeten daarom alleen door bergwandelaars met een vaste tred worden bewandeld.

Moeilijk Deze paden zijn doorgaans nog voldoende gemarkeerd, maar vaak smal en steil. Op sommige plekken kunnen ze geëxposeerd zijn, soms is het nodig de handen te gebruiken (I = eenvoudige klimpassage). Deze routes moeten daarom alleen door bergwandelaars met een vaste tred, zonder hoogtevrees en met een goed oriëntatievermogen worden bewandeld.

Gevaar

De meeste wandelingen verlopen over goed aangelegde en gemarkeerde paden; bij geëxposeerde of moeilijke paden wordt in de tekst daarop gewezen. Sneeuw kan alleen in het begin van de zomer in de hooggelegen gebieden een probleem zijn; bij mist geven enkele wandelingen oriëntatieproblemen. Ook zijn na sterke regenval kloven deels niet begaanbaar. Een groot probleem is het bosbrandgevaar; enkele gebieden zijn daarom van 1 juli tot de 2e zaterdag van september gesloten (Alpilles, Montagne Ste-Victoire, Étoile, Ganagobie, Calanques); informeert u van tevoren op www.visitprovence.com/enviedebalade.

Beste jaargetijde

Voor wandelingen in het laagland of aan zee zijn voorjaar/vroege zomer resp. herfst/late herfst aan te bevelen, voor de rest vroege zomer en herfst. Midden in de zomer bezoekt men vanwege de grote hitte bij voorkeur alleen de bergen van de Haute-Provence, de Mont Ventoux en de Montagne de Lure. In het voorjaar moet men vaak rekening houden met hoog water in de beken en rivieren.

Uitrusting

Stevige schoenen met profielzolen, een sterke wandelbroek, regenkleding, bij bergwandelingen ook bescherming tegen wind en kou, een bivakzak, EHBO-set, voldoende proviand en drinken (omdat er onderweg weinig eet- en drinkgelegenheden zijn), evenals bij sommige routes een zaklamp. Verstelbare stokken en een verrekijker komen vaak goed van pas.

De mooiste wandelingen in de Provence

De grote kloof van de Verdon

Als kleine broer van de Noord-Amerikaanse Grand Canyon is hij met zijn tot 700 m hoge rotswanden de indrukwekkendste kloof van Europa en het hoogtepunt van een bezoek aan de Provence (wandeling 50; 6 uur).

De Calanques van Cassis

Mediterrane charme bezit dit unieke kustlandschap met zijn fjordachtige karakter en een heel bijzonder kleurenspeel van zee, hemel, rotsen en vegetatie: puur wandelgenot! (wandeling 38; 3 uur).

De Colorado van Rustrel

De buitengewone schoonheid van dit landschap, dat door mens en erosie geschapen werd, ligt in de mix van bizarre rotsformaties en de diverse okerkleuren van het gesteente (wandeling 20; 2½ uur).

De Mont Ventoux

De kalktop, die er vanuit de verte altijd besneeuwd uitziet, biedt bij helder weer een fantastisch panorama van Middellandse Zee tot aan de Alpen: een geweldige bergwandeling in een wild landschap (wandeling 7; 5½ uur).

De Gorges de l'Ardèche

Met steile rotswanden van meer dan 200 m hoogte maakt deze kloof indruk door zijn wilde schoonheid en het samenspel van de kleuren van de kale rotsen, het heldere water en de groene vegetatie (wandeling 3; 5½ uur).

Cap Canaille

Bijna 400 m hoge rotswanden, die vrijwel loodrecht in de diepblauwe zee storten, maken deze 'graatwandeling' langs de hoogste kliffen van Frankrijk tot een onvergetelijke belevenis (wandeling 39; 3½ uur).

De Dentelles de Montmirail

De bizarre witte rotsnaalden vormen een onvergelijkbaar contrast met de blauwe hemel en de altijdgroene garrigue: ondanks de geringe hoogte een bijzondere belevenis (wandeling 9; 1¼ uur).

Étangs de Galabert et du Fangasier

De niet te vergelijken weidsheid van de Camargue met haar brakwatermeren biedt veel rust. Heerlijk zijn hier de mogelijkheden voor het observeren van talrijke vogelsoorten als flamingo's of kluten (wandeling 31; 3¼ uur).

De Gorges de la Nesque

De dichter Mistral roemde al deze wilde, afschrikwekkende kloof met zijn 400 m hoge rotswanden, die slechts op twee plekken begaanbaar is; op het overige deel rest slechts de fascinerende blik in de diepte (wandeling 15; 3½ uur).

St-Pilon

Het massief van Ste-Baume biedt een prachtig, voor de Provence atypisch gemengd bos met giftige taxusbomen en vanaf de kam een heerlijk vergezicht van de Mont Ventoux tot aan de Middellandse Zee (wandeling 36; 3½ uur).

De steden Arles, Nîmes en Avignon

Als u in de gelegenheid bent, kunt u ook deze steden bezichtigen – hier zijn Oudheid, Middeleeuwen en Moderne tijd op een kleine ruimte met elkaar verenigd.

Arles

Arles fascineert zowel door zijn prachtige gebouwen uit de Oudheid en de Middeleeuwen als ook door zijn musea en zijn charme.

Van de parkeerplaats aan de rand van de binnenstad bij het postkantoor loopt men over de met platanen omzoomde Boulevard des Lices en wandelt door het mooie park Jardin d'Été schuin links naar het **antieke theater** (1e eeuw v.Chr.), waarvan alleen nog delen van het podium en de toeschouwersruimte bewaard zijn. Van de noordkant loopt men rechts over de Rue de la Calade naar het **amfiteater** (1e eeuw na Chr., voor 25.000 toeschouwers). Nu op de Rue des Arènes naar het westen naar de Place du Forum en rechts verder op de Rue de l'Hôtel de Ville, aan het eind waarvan zich de resten bevinden van de thermen van het voormalige keizerlijk paleis en waar zich het **Museum Réattu** (schilderijen uit de 16e-20e eeuw) bevindt. Nu weer op de hoofdweg terug tot de noordrand van de Place de la République, waar men rechts op de Rue Balze afslaat. Daar bevindt zich het **Museum voor Christelijke Kunst** (vroegchristelijke sarcofagen) en de **Kryptoportikus**, een ondergrondse zuilenhal, die diende als graanopslag. Aan het eind van de Rue Balze gaat men twee keer linksaf (over de Rue Mistral) in de Rue de la République met het Museon Arlaten en komt zo op de Place de la République, waar zich links het Musée départemental de l'Arles antiques (antieke sarcofagen, standbeelden, bustes en mozaïeken) en het **raadhuis** (17e eeuw, klokkentoren) bevinden. Aan de overzijde het middeleeuwse schouwstuk van Arles, de romaanse kerk **St-Trophime** (prachtig, met reliëfs versierd portaal, interieur met wandtapijten en schilderijen, kruisgang). Van de kerk loopt men in zuidelijke richting (Rue de l'Hôtel de Ville) over de Boulevard des Lices en langs de opgravingen van **Esplanade** links in de Rue E. Fassin, volgt een kanaal en gaat rechtdoor verder op de Av. des Alyscamps tot aan het gelijknamige grafveld met de ruïne van de romaanse **kerk St-Honorat**. Van daar terug naar het uitgangspunt.

Nîmes

De royaal aangelegde, elegante stad bezit goed bewaard gebleven Romeinse monumenten, bezienswaardige musea en een mooi park.

Van de Place de la Libération (goede parkeerplaats) neemt men de Rue Briconnet in zuidoostelijke richting en dan rechts de Rue Bourdaloue tot aan de Rue de la Cité Foulc, waar zich schuin links het **Musée des Beaux-Arts** (Romeinse vondsten, schilderijen uit de 15e-19e eeuw) bevindt. Op de Rue de la Cité Foulc lopen we weer terug naar het **amfiteater** (2e eeuw, voor 24.000 toe-

Een wandeling door het verleden – de ruïnes van Glanum (wandeling 25).

schouwers), het mooiste en best bewaarde in de Provence. Van de arena op de statige Boulevard V. Hugo naar het noordwesten en dan rechts over de Rue Perrier naar de Romeinse tempel **Maison Carrée** (1e eeuw v.Chr., van buiten Korinthische zuilen en een cassette plafond, van binnen een bezienswaardig museum). Vanaf de tempel volgt men de Rue Auguste rechtdoor naar het Square Antonin en daar links de Quai de la Fontaine, om tegenover de Av. J. Jaurès (rechts) de **Jardin de la Fontaine** te betreden, een mooie tuin uit de 18e eeuw, die naar barokke voorbeelden werd aangelegd. In noordelijke richting, langs de tempel van Diana, gaat het nu omhoog naar de 34 m hoge **Magnetoren** (1e eeuw v.Chr., prachtig panorama). Van de toren neemt men eerst rechts de Rue S. Mallarmé, weer rechts de Rue Rouget de Lisle en dan links de Rue d'Albénas naar het **Castellum** (eindpunt van de waterleiding van Pont du Gard). Hier weer rechtsaf op de Rue de la Lampèze en daarna schuin links over de Rue du Fort naar de Boulevard Gambetta, die men naar het oosten langs het geboortehuis van de dichter Daudet (nr. 20) naar de Place Péri en de Romeinse stadspoort **Porte d'Auguste** (15 voor Chr.) volgt. Nu de Boulevard Courbet rechts omlaag naar het **Archeologisch Museum** (Gallo-Romeinse vondsten). Na het museum betreedt men rechts over de Rue des Greffes het middeleeuwse deel van de stad. Over de Grande Rue en de Rue du Chapitre bereikt men de Place du Chapitre met het **Musée du Vieux Nîmes** en de **kathedraal**. Over de Place aux Herbes en de Rue Madeleine gaat het verder in westelijke richting naar de Rue de l'Aspic, die men naar links volgt. Bij het amfiteater eindigt de rondgang.

Een wild, door de wind gevormd berglandschap met een alpien karakter

De beklimming van de Mont Ventoux is een van de mooiste bergwandelingen van de Provence. Vanaf de top hebben we een fantastisch panorama, dat bij helder weer reikt tot aan de Alpen, Cevennen en de Middellandse Zee.

Dalplaats: Vaison-la-Romaine, 195 m, in het Ouvèzetal.

Beginpunt: Van Vaison op de brede D 938 naar Malaucène, hier nemen we links de brede panoramaweg D 974 naar de Mont Ventoux. Ongeveer 15 km na Malaucène rijden we rechts op de D 164A naar het wintersportoord Mont Serein, 1413 m. De weg eindigt bij de camping, daar is voldoende parkeergelegenheid. 26 km van Vaison.

Hoogteverschil: Ca. 540 m.

Zwaarte: Bergwandeling met alpien ka-

rakter op goed gemarkeerde paden, die vooral op de puinhellingen een vaste tred en geen hoogtevrees verlangen.

Variante: Wie alleen de top wil beklimmen, kan ook weer op dezelfde route af dalen (1¼ uur).

Waarschuwing: Bij mist of harde wind, die hier zeer krachtig kan zijn, moet deze wandeling dringend worden afgeraden.

Bezienswaardig: Malaucène en Crestet, twee typische dorpen van de Vaucluse met historische centra.

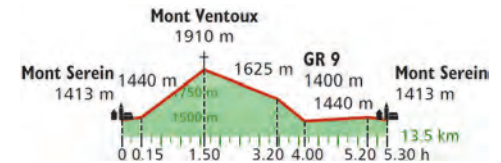
Kaart: IGN 3140 ET, Mont Ventoux.

Van de parkeerplaats in **Mont Serein** lopen we rechtdoor verder op de afgesloten asfaltweg, om na enkele minuten rechts een onverharde bosweg met

De top van de Mont Ventoux met de kale hellingen aan de zuidflank.

wit-rode GR-markering te nemen. Grotendeels horizontaal door open naaldbos bereiken we spoedig daarna een **splitsing**, 1440 m, waar we rechts op de wit-rood gemarkeerde GR 4 met langerekte haarspeldbochten omhoog klimmen. Met toenemende hoogte wordt het bos dunner en de begroeiing spaarzamer, tot we alleen nog over rotspuin lopen. Daarmee krijgen we een steeds beter uitzicht op het dal. Het pad raakt aan de D 974, 1750 m, en slingert verder over puinhellingen omhoog. Op ca. 1800 m hoogte voert een korte afsteker in een haarspeldbocht rechtdoor naar de Fontaine de Fonfiole (bron), die in een steil puinveld ligt. Onder de top bereiken we de rijweg, komen na enkele minuten langs een oriëntatietafel met fraai uitzicht en nemen na een bocht naar rechts het smalle weggetje (rechts) naar de top van de **Mont Ventoux**. Na een korte klim hebben we het hoogste punt van de Provence bereikt, 1910 m, dat bezet is met technische installaties en gebouwen. We lopen weer terug naar de brede D 974, steken hem over en dalen af op een stenig

Puinvelden en rotsen aan de beboste noordkant van de Mont Ventoux.

pad (verder als GR 4 aangegeven) tussen rode en blauwe markeringsstangen. We raken nog een keer kort de rijweg, slaan linksaf en volgen langs de markeringsstangen een asfaltweggetje, dat eindigt voor een afgedankt militair complex. Daar links langs nemen we een stenig pad, dat langs de zuidkant van de bergkam loopt (Let op: aan de noordkant valt het terrein onverwachts steil omlaag en is het gesteente zeer brokkelig). In het kale landschap ontdekken we resten van een Arctische vegetatie zoals familie van de witte Alpenklaproos; verderop groeien er dan weer grassen en lage struiken langs de rand van het pad. Het pad voert ons steeds geleidelijk en met fraai uitzicht omlaag. Vlak voor de **Tête de la Grave** verlaten we in een laagte de wit-rood gemarkeerde GR 4 (opschrift: 1625 m) en slaan linksaf. Het nu geel gemarkeerde pad voert van de met puin bedekte zuidzijde naar de sterker beboste noordzijde en daar steil omlaag naar de **GR 9**, ca. 1400 m (40 min.). Als we op de GR uitkomen volgen we links de rood-witte markeringsstangen, en negeren spoedig daarna een pad, dat rechts afslaat het dal in. Ons Serres-Gros-hoogtepad, genoemd naar de rotswanden rechts onder ons, loopt licht op en neer, grotendeels door het bos. Meerdere keren moeten we steile puingeulen oversteken, die duizelingwekkend uitzicht in de diepte geven. De laatste twee, Cave de Diou en Grave Faouletière, zijn de wildste en grootste. Wees bij deze traversen zeer voorzichtig, vooral bij sneeuwresten of regen (groot gevaar voor uitglijden!), want het gesteente is zeer los en loopt steil omlaag. Spoedig na het laatste puinveld bereiken we ons pad van de beklimming, waarop we rechtdoor naar het uitgangspunt in **Mont Serein** terugkeren.

Het Serres-Gros-hoogtepad op de grens tussen bos en rots.

De indrukwekkendste kloof van Europa

De Grand Canyon du Verdon wordt wel de kleine broer van de Noord-Amerikaanse Grand Canyon genoemd. De wandeling over het toegankelijke gedeelte op de Sentier Martel zorgt voor een onvergetelijke beleving van dit grandioze natuurwonder.

Dalplaats: Moustiers-Ste-Marie, 631 m.

Beginpunt: Van Moustiers rijden we op de brede panoramaweg D 952 door het dal van de Verdon omhoog naar la Palud. Daar nemen we rechts de uitzichtrijke D 23 naar het Chalet de la Maline, 893 m, een berghut van de CAF, 28 km van Moustiers.

Eindpunt: Auberge du Point Sublime, 787 m, langs de D 952. Terugrit naar het Chalet de la Maline per taxi (van tevoren reserveren aanbevolen).

Hoogteverschil: Ca. 580 m afdalen en 470 m klimmen.

Zwaarte: Goed en voldoende gemarkeerd pad, maar soms erg smal. Een vaste tred en geen hoogtevrees zijn beslist noodzakelijk, vooral bij de metalen treden, ladders en trappen.

Variant: Van P. 633 m is naar rechts een

omweg de moeite waard naar de Mescla, de samenvloeiing van de Verdon en de Artuby, waarbij de laatste een nog kleinere kloof heeft gevormd; ruim 30 minuten heen en terug.

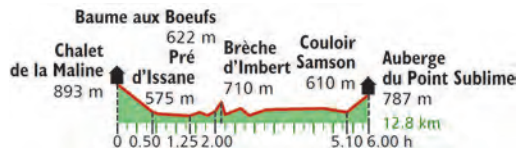
Waarschuwing: Voor de 700 m lange tunnel aan het eind is een zaklamp onontbeerlijk (deels diepe gaten!). In de zomer, vooral op weekenden, zijn er zeer veel mensen in de kloof op pad. Maak deze wandeling alleen bij goed weer, omdat onweer in de smalle kloof pas laat wordt opgemerkt en behoorlijk heftig kan zijn.

Bezienswaardig: Een rit over de panoramaweg (D 952, D 23 ten noorden resp. D 71 ten zuiden van de rivier) met veel uitkijkpunten, die een duizelingwekkend zicht op de gigantische kloof geven.

Kaart: IGN 3442 OT, Gorges du Verdon.

Bij het **Chalet de la Maline** van de CAF nemen we de wit-rood gemarkeerde GR 4, die eerst met een geringe steilte afdalt door het Ravin de Charçon. Aansluitend lopen we over de Pas d'Issane met zigzags en trappen steil omlaag de kloof in. Na 50 minuten gaan we op een **splitsing** schuin linksaf (rechts is een brug over de rivier) en lopen na een paar haarspeldbochten omlaag tot op ca. 10 m boven de rivier. We volgen dan de rivier langs de rechteroever stroomopwaarts; hoge rotsen omgeven de kloof. Hoog boven ons aan de overkant verschijnt als een adelaarsnest de Auberge des Cavaliers. Nu kunnen we op het aangename pad met volle teugen genieten van de schoonheid van de kloof. Het dal wordt breder, we passeren de **Pré d'Issane**, een kleine weide, en bereiken het laagste punt. Aansluitend traverseren we voorzichtig de puinhelling van Guègues: kort omhoog en steil omlaag over puin en rots (af en toe ladders en zekeringstouwen). Spoedig daarna bereiken we de **Baume aux**

Boeufs, een grot, waarin prehistorische botten van runderen werden gevonden. Het pad klimt dan naar een splitsing (P. 633 m). We blijven links op de wit-rood gemarkeerde Sentier Martel (rechts zie variant), die met haarspeldbochten over rotstrappen steil omhoog naar de rotsspleet **Brèche d'Imbert** voert (25 min.), genoemd naar de ingenieur, die deze passage voor de wandelaars ontsloot. Van hieraf hebben we een duizelingwekkend uitzicht op de kloof van de meer dan 100 m lager bruisende Verdon. Dit hoogteverschil wordt met behulp van een steile, maar solide metalen trap overwonnen (meer dan 200 treden: een problematische passage voor mensen met hoogtevrees. Hetzelfde geldt ook een paar meter verder voor enkele metalen pennen als zekering bij een steile rotsband). Na een kort stuk langs de rivier voert het wandelpad onder de Baume aux Hironnelles weer omhoog, om bij de **Baume aux Chiens**, 650 m, nog een keer steil met een dubbele slinger omlaag te voeren naar de rivier bij de **Plage des Fères**. Opnieuw lopen we op en neer. Aan de overkant van de rivier verheft zich de meer dan 500 m hoge rotswand van Escalès, een eldorado voor sportklimmers. Dan bereiken we het lieflijke deel van de kloof, die zich hier verbreedt. Het pad loopt met geringe hoogteverschillen ca. 30 m boven de Verdon meestal door een schaduwrijk bos. Na een eerste, niet meer te passeren tunnel en een paar metalen trappen heeft men een mooie terugblik op de tweelingrotsen van Trescaire. We lopen dan door een ca. 100 m lange, onverlichte tunnel en bevinden ons bij de ingang van het **couloir Samson**, een smalle rotsengte. Hier lopen we omheen via een volgende, bijna 700 m lange, pikdonkere tunnel, die een zaklamp absoluut noodzakelijk maakt en die door het druppende water zeer glibberig is (af en toe grote, diepe putten!). De afdaling vanuit een tunnelvenster over een ijzeren ladder naar de grot Baume aux Pigeons was vorige keer afgesloten. Vanaf het eind van de tunnel dalen we over enkele trappen af naar de rivier, 610 m, en werpen een blik in het wilde couloir. Dan steken we een zijrivier over en klimmen steil over trappen naar een parkeerplaats omhoog (soms taxi's). Aan het linkereind ervan nemen we het wit-rood gemarkeerde pad (GR 4), dat sterk stijgend naar de D 952 omhoog voert, die we links nog ca. 150 m naar de **Auberge du Point Sublime** volgen.

Van daar met een taxi terug naar het uitgangspunt la Maline.

Duizelingwekkend uitzicht op de Gorges du Verdon.